

ת"פ 22663/11/11 - מדינת ישראל נגד שלמה כהן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 22663-11-11 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כבוד השופט עידו דרויאן
בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד שירלי אקרמן וגב' ענת אביטל המאשימה
נגד

שלמה כהן

ע"י ב"כ עו"ד תומר אגזדה הנאשם

גזר דין

בכתב האישום שהוגש בנובמבר 2011, הואשם הנאשם בהחזקת סכין שלא למטרה כשרה, עבירה לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, וביום 17.11.14 הורשע בביצוע העבירה, לאחר משפט הוכחות שהתמצה בעדות הנאשם לעניין מטרת ההחזקה.

לאחר הרשעתו של הנאשם נערך תסקיר שירות מבחן בעניינו.

מעשה הנאשם:

הנאשם הוא נהג מונית וביום 28.5.11 בשעה 04:50 בתל-אביב, החזיק בכיס הדלת השמאלית של הרכב סכין (מעין אולר בר-קייבוע). הסבריו של הנאשם נדחו, ובהכרעת הדין נקבע כי לא הוכחה מטרה כשרה להחזקת הסכין.

דחיית בקשת ההגנה לביטול הרשעתו של הנאשם:

1. כאמור לעיל, הנאשם הוא נהג מונית וחושש שהרשעתו תוביל לאבדן רישונו להפעלת מונית או רישיון נהיגה של נהג מונית, וכך לשבור את מטה לחמו. זאת, בנוסף על המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעת הנאשם על-רקע מצבו הרפואי - הנאשם מתמודד עם מחלת הסרטן - המצדיק הקטנת המתח הנפשי בו הוא נתון.

2. הסכנה לביטול או לאי-חידוש של רישיון הנהיגה של נהג מונית או רישיון להפעלת מונית אינה ברורה ומידית כלל, כאשר לוועדה הרלוונטית הוענק שיקול דעת רחב למדי. לפי ההלכה הפסוקה, שתוקפה מתאשרר ומתחדש תכופות, אין בסכנה רחוקה זו כדי להצדיק חריגה מהכלל המחייב הרשעה (והשוו עניינים דומים ברע"פ 6449/15 חלואני נ' מ.י. (2015) ובע"פ (תא) 7708/09 מ.י. נ סיסו (2009)). אין עניינו נופל בגדר החריגים להלכה זו, דוגמת רע"פ 3446/10 אלחלים נ' מ.י. (2011).

3. גם אם אניח כי מצבו הרפואי של הנאשם מושפע מְעֵקָה נפשית, תסתיים זו בתום ההליך - ובפרט לנוכח העונש שיוטל.

נסיבות העבירה - קביעת מתחם העונש ההולם:

1. האיסור הקבוע בעבירה של החזקת סכין הוא מעין מעגל שני של הגנה על ערכי שלמות הגוף ומניעת הפגיעה בנפש, חישוק וביצורים הנוספים לעבירות שעניינן מעשי אלימות ממש. המחוקק ביקש למנוע היווצרותם של מצבים שבהם פוטנציאל אלימות יצא באופן הרסני במיוחד מן הכוח אל הפועל, בנוכחות הברזל החד, כפי שנאמר בפסיקת בית המשפט העליון: "היום רבים היוצאים לרחוב וסכין בידם, או איש סכיננו על ירכו, לאו דווקא כדי לקלף מפירות הארץ, ואך יוציאים פלוני משלוותם, ברב או במעט, תישלף הסכין; וסגולתה הטבעה של זו, שהיא עלולה לשפיכות דמים, וכדברי חכמים ש"הברזל מקצר ימיו של אדם" (ע"פ 2047/07 הנוק נ' מ.י.).
2. ואכן, בעקבות הנחייתו של בית המשפט העליון, נקבע כי ככלל מחייבת עבירה זו תגובה עונשית של מאסר, ולו לתקופה קצרה שתרוצה על-דרך עבודות שירות, וראו למשל עפ"ג 22408-03-13 סנאיה נ' מ.י. (2013).
3. אלא, שגם לעניין עבירה זו אין השופט פטור מבחינת נסיבות הביצוע של מעשה העבירה הקונקרטי, ונמצאו מדדים שהובילו את בתי המשפט, במקרים המתאימים, לאמץ מתחם עונשי הולם המכיל גם מאסר מותנה וקנס, עם או בלי שירות לתועלת הציבור. כך ראו למשל רע"פ 1490/12 אבו גוש נ' מ.י. (2012), רע"פ 2609/12 חלבי נ' מ.י. (2012), ת"פ 14950-04-12 מ.י. נ' ציינך (2013), ומתחם שנקבע בת"פ 10164-11-10 מ.י. נ' סיד (2013).
4. במקרה דנן מתקיימים מדדים שכאלה: מדובר בסכין שאיננה מאיימת וגדולה במיוחד, שהוחזקה ברכב ולא על גופו של הנאשם, שלא במקום מועד לפורענות כקרבנות מועדון וכיוצא בזה, וכשהסיבה להחזקה לא היתה לקדם פני אלימות. נסיבות אלו רחוקות מליצור את אותה מידת סיכון קשה אליה כיוון בית המשפט העליון, כמובא לעיל.
5. לפיכך נראה כי במקרה זה יש לקבוע מתחם עונש הולם שינוע בין מאסר מותנה, של"צ וקנס, לבין שמונה חודשי מאסר בפועל.

קביעת העונש במתחם:

1. הנאשם כבן 47, רווק, עובד כנהג מונית, ללא הרשעות קודמות. מוצא הנאשם במשפחה נורמטיבית, הוא סיים לימודים ושירות צבאי ללא בעיות, ועבד במשך השנים בעבודות שונות ואף למד חינוך גופני ועסק בתחום מספר שנים. מזה כשש שנים עובד הנאשם כנהג מונית עצמאי ומוצא סיפוק בעבודתו.
2. הנאשם סובל ממחלת הסרטן, ולאחרונה התגלו בגופו סימני החמרה שיצריכו המשך בירור (נע/3).
3. שירות המבחן התרשם שמדובר באדם נורמטיבי ללא כל דפוסי התנהגות וחשיבה אלימים, המנהל חיים יצרניים וקשרים איכותיים עם דמויות משמעותיות בחייו. הנאשם מתחרט על ביצוע העבירה, אותה ביצע מחוסר ידיעה של החוק. השירות התרשם שחרטת הנאשם היא אכן כנה ועמוקה ושהנאשם נוטל באופן מהותי אחריות

על המעשה. השירות המליץ אפוא על הימנעות מהרשעה וביצוע שירות לתועלת הציבור.

4. בנסיבות אלו, כשהנאשם נטול עבר פלילי; משנטל הנאשם אחריות על המעשה (כפירת הנאשם לא נגעה לנסיבות המעשה, פרט למטרת ההחזקה); לנוכח מצבו הרפואי של הנאשם שיקשה עליו מאוד לרצות עונש מאסר ולו בעבודות שירות, אם יימצא בכלל מתאים לכך; בהתחשב באורח חייו התקין והחיובי של הנאשם; ובהתחשב בחלופי הזמן משנת 2011 ללא כל הסתבכות נוספת - ייקבע העונש בסמוך לסף המתחם, ויכלול רכיבים של מאסר מותנה, קנס ושל"צ בהיקף מצומצם מהמומלץ.

סוף-דבר, אני גוזר של הנאשם את העונשים הבאים:

א. שישה חודשי מאסר על-תנאי למשך שנתיים מהיום, שלא יעבור עבירה של החזקת אגרופן או החזקת סכין שלא למטרה כשרה;

ב. קנס בסך 2,000 ₪ שישולם בארבעה תשלומים חודשיים, שווים ורצופים שהראשון שבהם עד ליום 1.1.16, וכאשר מחדל או עיכוב באחד התשלומים יעמיד מלוא הסך לפירעון מיידי. לא ישולם הקנס, ייאסר הנאשם למשך חודש ימים;

ג. 120 שעות של"צ במשרדי הקרן לרווחת ניצולי השואה, לפי תכנית השל"צ המאושרת עתה. הנאשם מוזהר כי אי-ציות להוראות שירות המבחן או הממונים במקום השל"צ, יוביל להשבת התיק לבית המשפט ולגזירת עונש חלופי נוסף;

הוראות נלוות:

א. הסכין תושמד;

ב. עותק גזר הדין יועבר לידיעת שירות המבחן;

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, ג' טבת תשע"ו, 15 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.